

§ 8.

For Byggeri, hvortil er ydet Støtte i Henhold til nærværende Lov, finder de i § 1 Stk. 2 og 3, § 2, § 4, § 5, Stk. 2 og 3, § 6, Stk. 3, §§ 7—9, §§ 29—36, § 52, § 62, §§ 65 og 66 i Lov Nr. 235 af 30. April 1946 om Byggeri med offentlig Støtte anførte Bestemmelser tilsvarende Anvendelse.

Saaframt ændrede Forhold for Byggeriet taler derfor, kan Indenrigsministeren efter Forhandling med Finansministeren og med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg med Virkning for Fremtiden ændre den i § 4, Stk. 1, og § 5, Stk. 3, fastsatte Rente. Ændring af Rentefoden medfører tilsvarende Ændring af Aarsydelsen.

§ 9.

De nærmere Regler vedrørende Lovens Gennemførelse og Administration fastsættes af Indenrigsministeren, der er bemyndiget til at afholde de med Administrationen forbundne Udgifter.

§ 10.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder straks i Kraft.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Den tekniske Udvikling indenfor Bygningsmaterialeindustrien har i de senere Aar banet Vej for en Række nye Materialer og Konstruktionsformer, hvis Anvendelse i mange Tilfælde medfører en Besparelse paa Materialer, hvorpaa der i Øjeblikket er særlig Knaphed, eller hvis Anvendelse betyder en væsentlig Forkortelse af Byggeperioden for Boligbyggeriet; men paa Grund af, at der endnu ikke er indhøstet tilstrækkelige Erfaringer med Hensyn til disse Materialers og Konstruktioners Holdbarhed, udvises der saavel fra Bygningsmyndighedernes som fra Laaneinstitutionernes Side stor Tilbageholdenhed, og det har derfor endnu ikke været muligt i større Stil at udnytte de Muligheder, som ligger i disse nye Byggemetoder.

De nuværende meget store og stadigt voksende Vanskeligheder med Hensyn til Befolkningens Boligforsyning, der i særlig Grad hænger sammen med Knapheden paa sædvanlige Bygningsmaterialer, gør det imidlertid nødvendigt, at man søger at udnytte enhver Mulighed for at økonomisere med de begrænsede Materialer, der foreligger, selv om man derved maa forlade hævdvunden Byggeskik og eventuelt give Afkald paa en Række af de Bestemmelser, der normalt regulerer Byggeriets tekniske Udformning.

Det vil naturligvis langt fra være muligt ad denne Vej at afhjælpe den nuværende Bolignød; men man har det bestemte Indtryk, at man i mange Kommuner vil være i Stand til at tage Brodden af den værste

Bolignød og hjælpe Kommunen over en akut Vanskelighed, saaframt der skabes Mulighed for en hurtig Igangsætning og en hurtig Fuldførelse af et Antal Boliger ved Siden af det Byggeri, der allerede er eller vil kunne sættes i Gang paa normal Maade af sædvanlige Materialer.

Indenrigsministeriet har derfor tiltraadt en fra Bygge- og Boligudvalget af 1946 modtaget Indstilling om, at der nu tilvejebringes en midlertidig Lovhjemmel for, at det offentlige kan overtage en Del af den økonomiske Risiko ved Iværksættelse af et Byggeri efter disse i nogen Grad prøvede Metoder, idet man i det hele fremhæver den foreslaaede Ordnings søgsmæssige Karakter. Udvalgets Indstilling er aftrykt som Bilag til det foreliggende Lovforslag, der er udarbejdet af Udvalget. Da der maa tilsigtes en Finansieringsform, der til Trods for den tidsbegrænsede Byggetilladelse, som disse Huse er underkastet, ikke medfører væsentlig højere Driftsudgifter end i normalt Byggeri, er man af den Opfattelse, at Grundlaget for det offentliges Medvirken ved dette Byggeri bør være, at Statskassen overtager den væsentligste Del af Byggeriets Finansiering.

Øvrigt skal man med Hensyn til de enkelte Paragraffer bemærke følgende:

Til § 1.

Man har anset det rigtigt at lade det bero paa Beslutning ved de aarlige Finanslove, hvor store Laanemidler, der skal stilles